

de forundersøgelse for en fast forbindelse over Store Bælt tilbage fra finansudvalget.

Af Tommy Dinesen (SF) og Bilgrav-Nielsen (RV) m.fl.

(Fremsat 27/4 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen starter, så snart der er blevet ro i salen.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

I marts måned i fjor debatterede folketinget regeringens redegørelse om øst-vest-forbindelser, altså hovedsagelig med henblik på en fast forbindelse over Store Bælt.

Debatten viste et meget stort flertal for, at den endelige beslutning skulle udskydes til første halvdel af 1985, og at den mellemliggende tid skulle bruges til at undersøge og klarlægge visse ting. Det drejede sig dels om nogle økonomiske og organisatoriske omstændigheder, dels om nogle tekniske omstændigheder, nemlig vedrørende den udvikling i tunnelteknikken, som har fundet sted i de sidste 10 år. Den sidste del, denne tekniske undersøgelse, ville klart være både den mest tidrøvende og mest kostbare del af disse undersøgelser.

Da dette flertal var manifesteret, fremlagde jeg for finansudvalget i sommeren 1983 et aktstykke, i hvilket jeg udbad mig 11 mill. kr. til igangsættelse af disse bundundersøgelser med henblik på at belyse tunnelteknikkens muligheder for en fast forbindelse over Store Bælt. Finansudvalget bevilgede i august måned disse 11 mill. kr. og godkendte også de kompenserende besparelser på andre konti under ministeriet for offentlige arbejder, som jeg havde anvist i aktstykket.

I det pågældende aktstykke var det klart sagt, at det drejede sig om bevilling til igangsættelse af de pågældende undersøgelser, og at jeg, når første fase var afsluttet, måtte vende tilbage til finansudvalget med ansøgning om et yderligere beløb til færdiggørelse af disse undersøgelser i 1984.

I februar i år fik jeg fra teknikgruppen resultatet af første fase og kunne derefter fremlægge et aktstykke, i hvilket jeg anmode-

de om at få 31 mill. kr. til færdiggørelse af disse undersøgelser, og jeg anviste efter samme model som i fjor kompenserende besparelser på andre konti under ministeriet for offentlige arbejder. Dette aktstykke har et flertal i folketingets finansudvalg afvist med en række påtegninger, og jeg har derfor været nødt til at fremlægge et nyt aktstykke, og det er altså det, som det forslag, vi nu behandler, går ud på at jeg skal trække tilbage.

Jeg må nok sige, at jeg er overrasket over et sådant ønske. Efter den lille redegørelse, jeg har givet her, vidste finansudvalget i fjor, at de 11 mill. kr. blev bevilget som en første del af et større undersøgelsesarbejde, og at der i år ville komme ansøgning om de øvrige nødvendige midler.

Det afviste aktstykke indeholdt en påtegning fra socialdemokratiet om, at man var villig til at bevilge beløbet under forudsætning af, at dette skete via tillægsbevillingsloven. Dette vil på jævnt dansk sige, at man ønskede dette beløb på 31 mill. kr. lagt oven i det alt for store statsunderskud, som vist alle erkender er for stort, og som vi altså desværre fortsat må operere med. På denne baggrund fik aktstykket den udformning, det har nu, idet regeringen altså henviste til, at det i stedet bør ske over budgetreguleringskontoen.

Der er altså tale om en udgift til et projekt, som er godkendt både ved debatten i folketingssalen og ved bevilling af de 11 mill. kr. i fjor, altså et formål, et projekt, som er kendt og godkendt, og det er også i fjor kendt og godkendt, at der vil komme ønske om færdiggørelse. Når et sådant på forhånd adviseret beløb nu, så hurtigt det har været teknisk muligt, efterspørges, så mener jeg, at man ikke bør forlange, at dette beløb skal lægges til et i forvejen for stort statsunderskud. Jeg skal derfor indtrængende henstille, at beløbet bevilges. Det er helt klart, at sker dette ikke, så er de 11 mill. kr. fra i fjor ikke bare smidt i havet, men direkte i papirkurven.

Jeg vil nok sige, at det er sket på en ret kynisk måde, for i det, at man bevilger de 11 mill. kr. efter et aktstykke, som siger, at der kommer en yderligere udgift til, må der vel ligge en underforstået godkendelse af, at man ikke bevilger de 11 mill. kr., hvis man ikke er villig til at bevilge resten.